

се нарекла Галатия, гдѣто прѣзъ много вѣкове упазили езика си и войнственнитѣ си нрави.

Остатъцитѣ отъ отряда на Акхория, макаръ и слѣдъ толкова загуби, пакъ твърдѣ значителни, напуснѣли Гърция на 278. год. и подъ началството на Комонториусъ се отправили въ Тракия. Въ своитѣ завоевателни походи стигнѣли до самия Хелеспонтъ, обаче не се прѣселили въ Азия, както направили една година по-рано тѣхнитѣ сънародници, а се заселили въ Тракия. Като разбили не само тракийцитѣ, но и трибалитѣ и тетитѣ между Дунава и Балкана, основали доста силна държава, на която столицата била Туле (Τύλη).

Заселението на келтйскитѣ завоеватели въ Тракия и върлуванъето на тѣзи неканени гости злѣ повлияло върху гръцкитѣ колонии по цѣлото Тракийско крайбрѣжие. Най-много е страдалъ цвѣтуциятъ и богатъ градъ Бизантионъ, който, за да се избави отъ нападенията на келтитѣ, взелъ да праща вече първия царъ въ Туле, голѣми парични дарове, често пакъ даже по 10,000 златни статери. Въ замѣна на тѣзи дарове градътъ се задължилъ да плаща по 80 таленти годишенъ данъкъ.

Тилската държава траела около 66 години. Освѣнъ първиятъ царъ Комонториусъ се споменува и послѣдниятъ на име Каварус. Полибий (VIII. 24.) го нарича мжжъ добъръ, великодушенъ и царски по фигурата му. Той помагалъ на византийцитѣ въ войнитѣ имъ противъ независимитѣ тракийци и противъ битинския царъ Прузиясъ и се грижилъ за безопасността на морскитѣ пѣтица по Босфора, разбира се не отъ приятелство, а само срещу годишния данъкъ отъ 80 таленти, който ще е билъ главниятъ приходъ на царския му дворець. Отъ столицата си Туле Каваръ владѣлъ цѣла Тракия. Споредъ Полибия Каваръ билъ съврѣменникъ на македонския царъ Антигоносъ Гонатасъ, за когото знаемъ, че владѣлъ отъ 277.—239. год.

Държавата на келтитѣ въ Тракия не траела дълго. Като живѣли разпрѣснѣти между неприятелското тракийско население, съ което водили постоянни борби, келтитѣ не успѣли съврѣшено да си подчинѣтъ тракийцитѣ. Тѣ живѣли отъ грабежи и данъци, които имъ плащали покоренитѣ градове и племена. Освѣнъ това много загинвали въ военнитѣ походи и понеже нови прѣселенци не дохождали, заради това населението ослабнѣло съвсѣмъ въ продължение на половинъ вѣкъ.

Тази слабостъ насърчила покоренитѣ племена да въстанѣтъ. Около 213. год. въстанѣли тракийскитѣ планинци и унищожили тракийската държава въ Тракия. Оттогава изново се явяватъ на историческото поприще извѣстнитѣ тракийски племена, особено одризитѣ, подъ властта на своитѣ домашни царѣ.

Монети отъ Каваросъ.

Първитѣ монети отъ келтйския царъ Каваросъ били открити прѣзъ 1823. год. въ околността на градъ Сливенъ отъ г. Гарабедъ, французки